

[Miljøministeren]

vendiggor, at bestemmelserne er forskellige. Begge normalregulativer indeholder på forskellige punkter alternative affattelser, og det er tænkeligt, at der i en kommune vælges ét alternativ for de kommunale vandværker og et andet for de private vandværker. F.eks. vil kommunale vandværker ofte beregne deres vandafgifter efter målere i de enkelte ejendomme, medens private vandværker sjældent har målere på almindeligt husforbrug.

De regulativer for kommunale vandværker, som miljøstyrelsen har stadfæstet, har alle holdt sig tæt til normalregulativet. Styrelsen har kun haft få klagesager vedrørende regulativer for private vandværker. Også sådanne regulativer har været holdt tæt ved normalregulativet, og styrelsen har ikke kendskab til regulativer for private vandværker, der har indeholdt konkurrenceforvridende bestemmelser i forhold til reglerne for vedkommende kommunes vandværk.«

Spm. nr. S 1035

Til *miljøministeren* (15/4 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage, for at vandforsyningslovens formålsparagraf kan blive overholdt af amter og kommuner?«

Begrundelse

Den tidligere vandforsyningslov foreskrev planlægning vedrørende kommunal overtageelse af al vandforsyning i Danmark.

Ved vedtagelse af den nye vandforsyningslov, der blev vedtaget af et enigt folketing, blev det klart fastslået, at private vandværker skulle have lige så meget ret som kommunale vandværker.

Nu har den nye vandforsyningslov været i kraft siden den 1. april 1980, men myndighederne i amter og kommuner opfører sig i masser af tilfælde, som om det stadig er den gamle lov, der gælder.

Det er let at dokumentere, at kommunerne kunne spare flere hundrede millioner kroner ved at følge den nuværende regerings privatiseringsønsker på vandværksområdet.

Besvarelse (25/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det er miljøstyrelsens indtryk, at den ligestilling mellem kommunale og private vandværker, som blev gennemført ved vandforsyningsloven af 8. juni 1978, respekteres af kommuner og amtskommuner.

Jeg finder således ikke grund til at tage nogen initiativer over for de kommunale myndigheder. I øvrigt kan jeg henvise til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål S 1032.

Spm. nr. S 1036

Til *miljøministeren* (15/4 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Kan ministeren oplyse noget om årsagen til, at miljø- og levnedsmiddelkontrollen i Sakskøbing i et brev af 21. marts 1983 til Rørbæk vandværk direkte skriver noget, som er konkret og direkte usandt?«

Begrundelse

Når miljø- og levnedsmiddelkontrollen f.eks. udtaler sig om filtreringsmuligheder på basis af blot 3 parametre fra en begrænset analyse, så er dette jo i og for sig i sig selv usagligt og urimeligt, og når de samme 3 parametre intet indikerer om nødvendigheden af den dobbeltfiltrering, man truer det private vandværk med, så skinner det meget tydeligt igennem, at de kommunale myndigheder bevidst forsøger ved hjælp af urigtige udtalelser at gøre de private vandværker så bange, at de ikke tør sige nej til det kommunale prestigeprojekt i form af et nyt kommunalt vandværk i mange millioner kroners-klassen.

Sagen er jo, at hvis de private vandværker i Sakskøbing kommune blev behandlet rimeligt af kommunale og amtslige myndigheder, og hvis man gav byggetilladelser til de private vandværker, så ville der ske en udbygning i privat regie, som totalt vil overflødiggøre det kommunale prestigeprojekt.

Besvarelse (27/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Miljøstyrelsen har fremskaffet oplysninger om sagen fra vandværkets formand og de stedlige myndigheder.